

Małgorzata Raczkowska

Nierówności dochodowe w Polsce

Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania 41/2, 345-356

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Małgorzata Raczkowska*

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

NIERÓWNOŚCI DOCHODOWE W POLSCE

Streszczenie

W opracowaniu podjęto rozważania nad problemem nierówności dochodowych w Polsce i krajach Unii Europejskiej. Zakres czasowy badania to lata 2005–2013. W pierwszej części omówiono główne nurty definicyjne oraz kierunki badawcze zjawiska. Druga część to analiza nierówności dochodowych oparta na współczynniku Giniego, wskaźniku zróżnicowania kwintylowego. Uzyskane wyniki potwierdziły w latach 2005–2013 zmniejszanie się nierówności dochodowych w Polsce. Wśród krajów Unii Europejskiej wyodrębniono trzy grupy zróżnicowane pod względem nierówności dochodowych. Pierwsza obejmuje Finlandię, Szwecję, Czechy, Słowację oraz Słowenię – w państwach tych poziom nierówności był najniższy. Druga grupa to państwa, w których poziom nierówności oscyluje wokół średniej europejskiej: Luksemburg, Polska, Wielka Brytania, Francja oraz Holandia. Najwyższym poziomem nierówności odznaczała się Rumunia, Bułgaria, Łotwa, Litwa i Grecja.

Słowa kluczowe: nierówność dochodowa, rozkład dochodów, indeks Giniego

Wprowadzenie

Bez względu na ustrój społeczno-polityczny, poziom rozwoju gospodarczego czy realizowaną strategię wzrostu wszystkie kraje świata wykazują zróżnicowa-

* E-mail: Malgorzata_raczkowska@sggw.pl

nie w podziale dochodów. Powstałe nierówności mają skłonność do samoreprodukcji i odwzorowywania istniejącego schematu podziału, tworząc zamknięty układ obejmujący czynniki ekonomiczne, społeczne i polityczne. Powszechność i dotkliwość nierówności społecznych i dochodowych wyzwałała dążenie do diagnozowania i wyjaśnienia przyczyn tego zjawiska.

W niniejszej pracy została zastosowana procedura diagnostyczna nierówności dochodowych w Polsce. Przeprowadzone badania miały charakter opisowy i stanowią wstęp do pełniejszego opracowania złożonej tematyki nierówności społecznych w ekonomii.

Celem artykułu jest ocena kształtowania się nierówności dochodowych w Polsce w latach 2005–2013 oraz ich ocena na tle innych krajów Unii Europejskiej. Źródłem danych empirycznych do prezentowanego studium były wyniki badań budżetów gospodarstw domowych prowadzonych w Polsce przez Główny Urząd Statystyczny, a także dane Eurostatu.

Przyjęty schemat badań implikuje dobór odpowiednich metod badawczych (analiza literatury przedmiotu, opracowań i raportów instytucji globalnych), które przyczyniły się do podziału opracowania na część teoretyczną i praktyczną.

1. Pojęcie i pomiar nierówności dochodowych w literaturze

Nierówność jest pojęciem uniwersalnym, używanym w wielu naukach zarówno ścisłych, jak i humanistycznych. Uwarunkowane jest to dynamiką nierówności w różnych sferach życia społeczno-gospodarczego oraz wielowymiarowością tego zjawiska.

Łatwo odróżnić doskonałą równość od stanu nierówności, jednak gdy dane są dwa różne rozkłady jakiegoś dobra, natychmiast rodzi się pytanie, w jaki sposób ocenić, który z nich jest bardziej nierówny¹. Według definicji zaproponowanej przez Kurzową nierówność to „niezgodność, różnica, rozbieżność, dysproporcja, rozziw, kontrast”². Inna definicja odnosi się do równości ludzi jako jednostek „w ogólnym znaczeniu odnosi się do stanu, w którym ludzie nie mają równych praw i obowiązków”³. Z kolei Zachorowska-Mazurkiewicz definiuje nierówność jako „sytuację, w której poszczególne jednostki nie mogą w pełni korzystać z przywilejów dostępnych innym lub także że są wprost inaczej (gorzej)

¹ P. Allison, *Measures of Inequality*, „American Sociological Review” 1978 nr 43, s. 865.

² *Słownik synonimów polskich*, red. Z. Kurzowa, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, s. 98.

³ *Słownik języka polskiego*, t. 2, PWN, Warszawa 1979, s. 103.

traktowane tylko ze względu na przynależność do pewnej grupy bądź kategorii społecznej”⁴.

Jeśli odniesiemy zdefiniowane powyżej pojęcie nierówności do zagadnień ekonomicznych, to możemy mówić o nierównościach ekonomicznych. Problematyka nierówności ekonomicznych jest związana z różnymi aspektami i wymiarami. Zazwyczaj nierówności ekonomiczne odnoszą się do rozkładu dochodów w danym społeczeństwie lub stanu posiadania majątku, mogą się również odnosić do dostępu do trudno osiągalnych dóbr czy usług.

Wielu autorów i badaczy (m.in. Ulman, Wałęga, Kasprzyk, Wojnar) stosuje termin „nierówności ekonomiczne” zamiennie z nierównościami dochodowymi. Nie jest to jednak poprawne podejście. Dochody hipotetycznej osoby mogą być bowiem wysokie, ale po uwzględnieniu zobowiązań, długów i konieczności wydatków niekonsumpcyjnych osoba ta nie musi być uważana za bogatą. Wysokie dochody w połączeniu z wysokimi kosztami mogą stanowić o niskim poziomie życia⁵. Nierówności dochodowe są więc pojęciem węższym, odnoszącym się bezpośrednio do nierówności w rozkładzie dochodów. Są częścią, elementem składowym nierówności ekonomicznych.

Prosta definicja nierówności dochodowych mówi, że „nierówności dochodowe występują w sytuacji, kiedy dochody uzyskiwane przez poszczególne osoby, gospodarstwa domowe lub grupy społeczne są niejednakowe, tzn. pewne gospodarstwa dysponują większymi dochodami niż pozostałe, a w konsekwencji mogą w większym stopniu korzystać z wytwarzanych w gospodarce dóbr i usług”⁶. Nierówności dochodów mogą wynikać z wielu powodów, w tym m.in. ze zróżnicowania wydajności pracy, wykształcenia, stażu pracy, czasu i rodzaju zajmowanego stanowiska przez pracowników.

Sytuację, w której każde gospodarstwo dysponuje takim samym dochodem, określa się rozkładem egalitarnym, natomiast odchylenie od rozkładu egalitarnego świadczy o występowaniu nierówności. Takie ujęcie sprawia, że wskaźniki ilościowe opisujące nierówności dochodowe powinny spełniać wiele kryteriów.

Po pierwsze, należy przyjąć, że nierówność każdorazowo odnosi się do pewnej zbiorowości. Zazwyczaj zbiorowość ta obejmuje ludzi, ale równie dobrze w jej skład mogą wchodzić firmy, szkoły, kraje. Zbiorowość tworzy bowiem kontekst, w którym obserwuje się nierówności. Po drugie, wszystkie jednostki

⁴ A. Zachorowska-Mazurkiewicz, *Istota nierówności w procesie rozwoju – podejście instytucjonalne*, w: *Współczesne wymiary nierówności w procesie globalizacji*, red. E. Okoń-Horodyńska, A. Zachorowska-Mazurkiewicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego Kraków 2011, s. 12.

⁵ R. Avik, *Zubożała debata o ubóstwie*, <http://csr.forbes.pl/skad-sie-biora-nierownosci-ekonomiczne-artykuly,177148,1,1.html> [dostęp 14.04.2015].

⁶ *Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising?*, OECD 2011, s. 26.

w danej zbiorowości powinny być traktowane jednakowo, tzn. wszyscy objęci są taką samą zasadą dystrybucji dóbr. Odwołując się do różnic pomiędzy krajami, należy przyjąć zasadę niezależności od skali. Ocena rozmiarów nierówności nie może zależeć od jednostki, w jakiej została wyrażona ilość dóbr. Ostatnią z zasad przyjmowanych przy definiowaniu nierówności powinna być zasada niezależności od wielkości populacji. Oceniając rozmiary nierówności, abstrahuje się od wielkości zbiorowości, w której nierówności występują.

Jedną z najczęściej stosowanych miar nierówności dochodowych w praktyce badawczej jest współczynnik Giniego, którego wartość pokazuje przeciętną różnicę bezwzględną między dochodami losowo wybranej pary podmiotów (np. gospodarstw domowych) w stosunku do średniego dochodu. Wartości wskaźnika mieszczą się w przedziale $[0,1]$, im niższa wartość wskaźnika, tym bardziej równomierna dystrybucja dochodów. Wartość współczynnika Giniego może być pomnożona przez 100 i przedstawiona w przedziale od 0 do 100. W skrajnych przypadkach, gdy wskaźnik przyjmuje wartość 0, dochody wszystkich jednostek są równe, natomiast gdy 1 (lub odpowiednio 100) – wszystkimi dochodami dysponuje jedna jednostka⁷. Technicznie dzieląc przedział $[0;1]$ na trzy części: $\langle 0-0,3(3) \rangle$, $\langle 0,3(3)-0,6(6) \rangle$ oraz $\langle 0,6(6)-1 \rangle$, możemy nadać wartościom współczynnika Giniego odpowiednio znaczenia: niski, umiarkowany i wysoki poziom⁸.

Drugim wskaźnikiem obrazującym nierówności dochodowe jest indeks rozkładu dochodów S80/S20 oparty na zasadzie Pareto, nazywany także wskaźnikiem kwintylowego zróżnicowania dochodów. Wskaźnik ten określa stosunek sumy dochodów uzyskanych przez 20% osób o najwyższym poziomie dochodów (najwyższy kwintyl) do sumy dochodów uzyskanych przez 20% osób o najniższym poziomie dochodów (najniższy kwintyl)⁹. Narzędzie to pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie, ilekrotnie dochody najbogatszych są wyższe od dochodów najuboższych. Rozwarstwienie można także analizować przez zestawienie udziału dochodów 10% lub 20% najuboższego i najbogatszego odsetka ludności w dochodach całej populacji.

Należy zaznaczyć, że wymienione powyżej współczynniki odznaczają się pewnymi wadami – ich wartości zależą bezpośrednio od jakości danych statystycznych wykorzystywanych do ich obliczenia. Z uwagi na to, że nie ma mię-

⁷ H. Domański, *Metodologia badań nad stratyfikacją społeczną*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2012, s. 125.

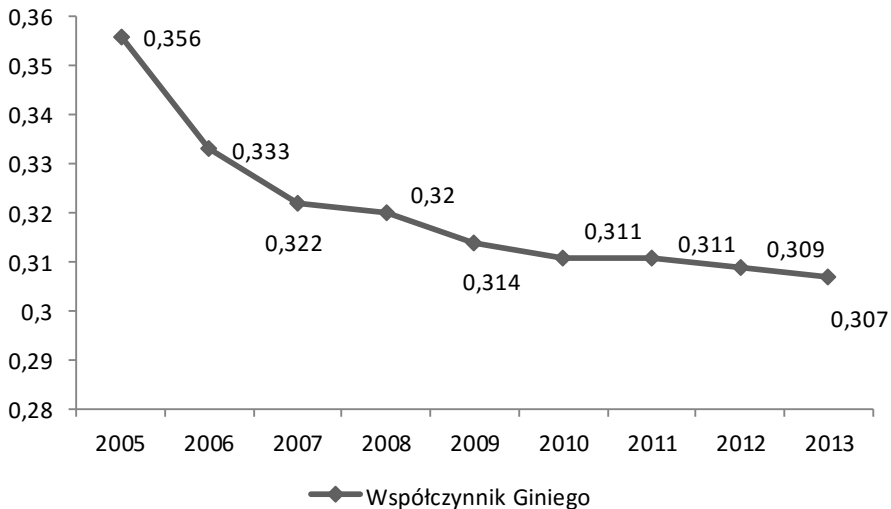
⁸ A. Kurowska, *Dynamika nierówności dochodowych w Polsce na tle innych krajów – najważniejsze wnioski z badań i statystyk*, http://ips.uw.edu.pl/pliki/analizy/analizy_IPS-2_2011_pl.pdf [dostęp 13.04.2015].

⁹ A. Kotlarska-Michalska, *Przejawy marginalizacji i wykluczenia ludzi starych*, w: *Spór o społeczne znaczenie społecznych nierówności*, red. K. Podemski, Seria Socjologia nr 65, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań 2009, s. 5.

dzynarodowych wytycznych dotyczących zbierania i wykorzystywania danych służących do jego określania, istnieje zawsze ryzyko manipulowania informacjami dla polepszania lub pogarszania obrazu dotyczącego skali nierówności występujących w badanej gospodarce.

2. Ocena rozmiarów nierówności dochodowych w Polsce

Współczynnik Giniego jest uważany za najlepszy i najbardziej miarodajny wskaźnik opisujący wewnątrzpaństwowe nierówności dochodowe. Biorąc pod uwagę wartości tego miernika, można zauważyć, że w latach 2005–2013 obserwowano systematyczne zmniejszanie się nierówności dochodowych w Polsce (rysunek 1). Szczególnie wyraźny trend spadkowy współczynnika widoczny jest w latach 2005–2008, czyli po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i przed kryzysem gospodarczym w Europie. Porównując wartości skrajne w latach objętych badaniem współczynnika Giniego w 2013 roku, można stwierdzić, że zmniejszył się o blisko 5 pkt proc.

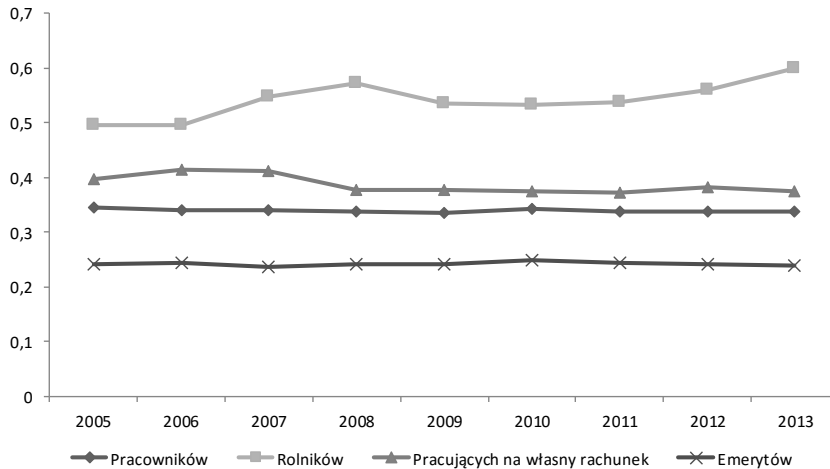

Rysunek 1. Współczynnik Giniego w Polsce w latach 2005–2013

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Nierówności dochodowe mierzone współczynnikiem Giniego analizowane ze względu na wyróżnioną kategorię pokazują większe różnice. Biorąc pod uwagę grupy społeczno-zawodowe, można zauważyć wyraźne dysproporcje

w poziomie nierówności dochodowych (rysunek 2). Wynika to ze specyficznych uwarunkowań w funkcjonowaniu tych grup na rynku pracy i ich wrażliwości na zmiany w otoczeniu makroekonomicznym, z których najsilniejsze są rynek pracy czy postęp technologiczny.

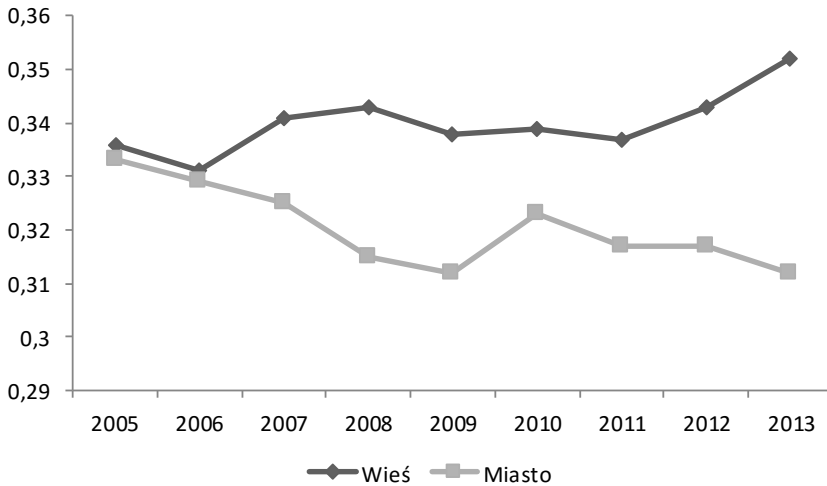
Rysunek 2. Współczynnik Giniego w Polsce według głównego źródła utrzymania gospodarstw domowych w latach 2005–2013

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

W latach 2005–2013 najwyższymi nierównościami dochodowymi charakteryzowały się gospodarstwa domowe, których głównym źródłem dochodu było gospodarstwo rolne. Od 2009 roku obserwuje się wzrost nierówności dochodowych w tej grupie zawodowej – porównanie 2005 do 2013 roku daje wzrost nierówności o około 10 pkt proc. W 2013 roku współczynnik Giniego osiągnął wartość bliską 60%, czyli znacznie powyżej wartości typowej dla nierównomierności rozkładu dochodów krajów rozwiniętych. W pozostałych grupach gospodarstw nierówności dochodowe osiągnęły znacząco niższy poziom i nie wykazywały większych odchyżeń. Najniższe nierówności dochodowe wystąpiły w gospodarstwach emeryckich – wartości współczynnika Giniego oscylowały wokół 24%.

Różnice w wysokości współczynnika Giniego widoczne są również w przekroju miasto–wieś (rysunek 3). W latach 2005–2006 różnice w nierównościach dochodowych między miastem a wsią były niewielkie i charakteryzowały się tendencją malejącą. Od 2007 roku obserwuje się zwiększanie się różnicy w nie-

równościach dochodowych. Największa różnica wystąpiła w 2013 roku – współczynnik Giniego na wsi był o 4 pkt proc. wyższy niż w miastach. Należy również zauważyć, że od 2011 roku na obszarach wiejskich widoczny jest wzrost nierówności dochodowych – w 2013 roku odnotowano wzrost o 1,5 pkt proc. w stosunku do 2011 roku. W miastach natomiast obserwowane jest zmniejszanie się nierówności dochodowych – tendencja taka utrzymuje się od 2010 roku.

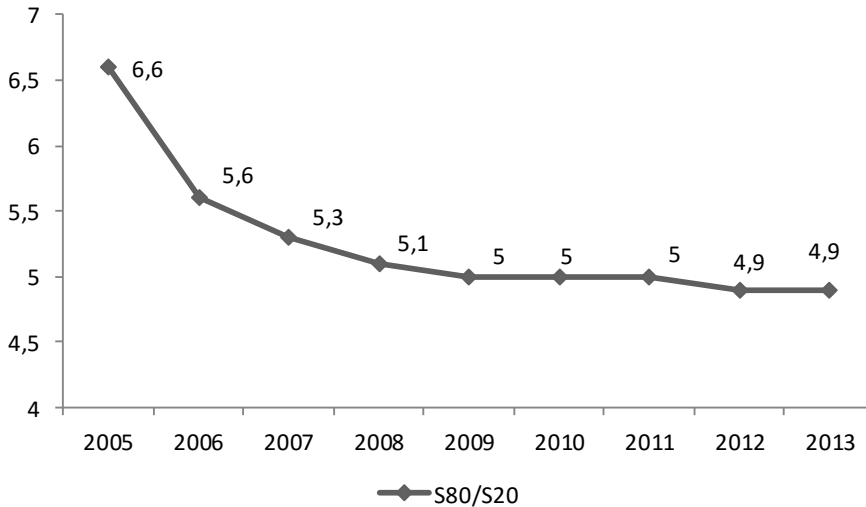
Rysunek 3. Współczynnik Giniego w Polsce ze względu na miejsce zamieszkania w latach 2005–2013

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Informacji o poziomie i zmianach nierówności dochodowych w Polsce dostarcza również alternatywna miara – wskaźnik kwintylogowego zróżnicowania dochodów (rysunek 4). W 2013 roku dochód najbogatszych Polaków był 4,9 razy większy od dochodu osób najbiedniejszych. W latach objętych badaniem widoczne jest zmniejszanie się zróżnicowania dochodowego, przy czym po okresie bardziej dynamicznego spadku w latach 2005–2008 nastąpiła stagnacja i niewielkie zmniejszenie wartości wskaźnika od 2012 roku. Porównanie pierwszego punktu danych z ostatnim daje spadek o 1,7 pkt proc.

Analizę poziomu nierówności dochodowych opartą na współczynniku Giniego i wskaźniku zróżnicowania kwintylogowego warto pogłębić o zbadać zależności między nierównościami a stopą bezrobocia oraz stopą wzrostu

gospodarczego¹⁰. W tym celu do analizy wykorzystano współczynnik korelacji Pearsona. Istotność statystyczną otrzymanych wyników stwierdzono za pomocą wartości p odzwierciedlającej poziom istotności statystyki t-Studenta. Za istotnie statystycznie wyniki uznano te, które cechowały się wartością $p = 0,05$.

Rysunek 4. Wskaźnik kwintylowy zróżnicowania dochodów – S80/S20 w Polsce w latach 2005–2013

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Tabela 1. Korelaty nierówności dochodowych w Polsce w latach 2005–2013

Zmienne	Współczynnik Giniego	Współczynnik S80/S20
Stopa bezrobocia	0,674	0,751
Stopa wzrostu gospodarczego	0,312	0,231

Obliczono przy wykorzystaniu arkusza Microsoft Excel.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS i wykresu 1.

Spośród dwóch miar wyżej skorelowana ze wskaźnikiem Giniego jest stopa bezrobocia (współczynnik korelacji liniowej Pearsona $r = 0,674$). Związek pomię-

¹⁰ Kwestie oddziaływania nierówności dochodowych w Polsce na zjawiska gospodarcze, społeczne, polityczne i inne są niezwykle trudne do zbadania. Potencjalnie wysoka nierówność dochodowa może odbijać się negatywnie na wroście gospodarczym, zaufaniu w społeczeństwie, partycypacji politycznej, obywatelskiej i kulturowej, stanie zdrowia mieszkańców, przestępczości, mobilności społecznej, szczęściu i innych istotnych obszarach.

dzy zmiennymi jest statystycznie silny oraz dodatni – im większe bezrobocie, tym większa nierówność. Nie można jednak twierdzić autorytatywnie, że zrównywanie dochodów sprzyja obniżaniu bezrobocia. Trudno bowiem powiedzieć, czy to bezrobocie jest efektem nierówności, czy nierówność – bezrobocia.

Korelacja stopy bezrobocia ze współczynnikiem nierówności rozkładu dochodów S80/S20 dała wynik na poziomie $r = 0,751$, co może sugerować istnienie statystycznie bardzo silnych zależności między badanymi zmiennymi. Jedna zmienna wyjaśniła drugą w 56%.

Współczynnik korelacji Pearsona badający zależność stopy wzrostu gospodarczego do wartości współczynnika Giniego w badanych latach osiągnął niską wartość $r = 0,312$, a dla indeksu rozkładu dochodu był jeszcze niższy: $r = 0,231$. Można zatem wnioskować o istnieniu statystycznie słabego związku pomiędzy nierównością dochodów a stopą wzrostu gospodarczego w Polsce. Wzrost gospodarczy nie wpływa znacząco na indywidualny dobrobyt jednostki, a jedynie poprawia sytuację makroekonomiczną kraju, dając tym samym możliwości rozwoju.

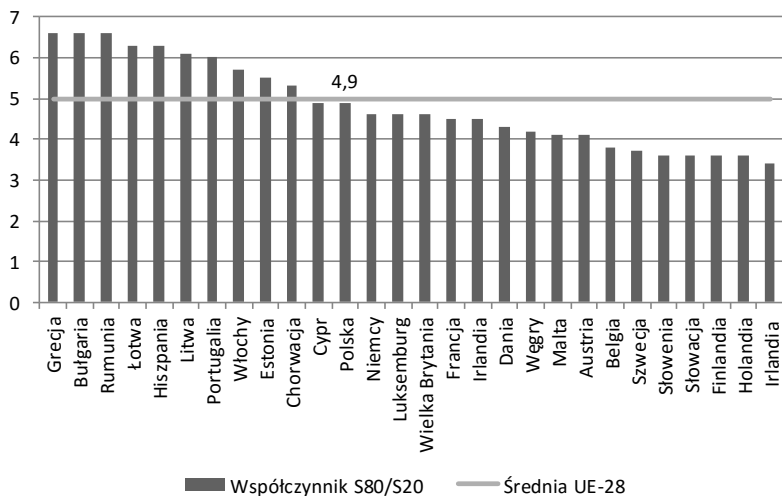
3. Nierówności dochodów w Polsce na tle krajów Unii Europejskiej

Kraje Unii Europejskiej charakteryzują się zróżnicowaniem pod względem rozwoju społeczno-gospodarczego, a także skalą i natężeniem nierówności dochodowych. W 2013 roku współczynnik Giniego kształtował się w przedziale od 0,242 do 0,354 (rysunek 5)¹¹. W Polsce miara ta osiągnęła poziom 0,307 i była niewiele wyższa od średniej unijnej, która wyniosła 0,305. Największe nierówności dochodowe występowały w Bułgarii, państwach bałtyckich (Łotwa, Litwa) oraz w krajach południa Europy (Hiszpania, Portugalia, Rumunia, Grecja, Włochy, Cypr). Wysoki wskaźnik Giniego w wymienionych gospodarkach można próbować tłumaczyć zmianami w PKB oraz w zatrudnieniu. Krajem UE o najbardziej egalitarnym rozkładzie dochodów była w analizowanym roku Słowacja. Relatywnie niewielkie rozpiętości dochodowe charakteryzowały również Słowenię, Czechy, Holandię oraz Finlandię i Szwecję.

Wyniki analizy kwintylowej są podobne, ale nie tożsame z analizą Giniego (rysunek 6). W poniższym zestawieniu liderami w Unii Europejskiej w dochodowych dysproporcjach w 2013 roku były Grecja, Bułgaria i Rumunia, gdzie jednostka ustalająca piąty kwintyl miała niemal 6,6 razy większy dochód niż najbogatsza jednostka z pierwszego kwintyla. Z kolei najmniejsze nierówności wystąpiły w Irlandii, w Holandii, Finlandii, Słowacji i Słowenii. Polska w ogół-

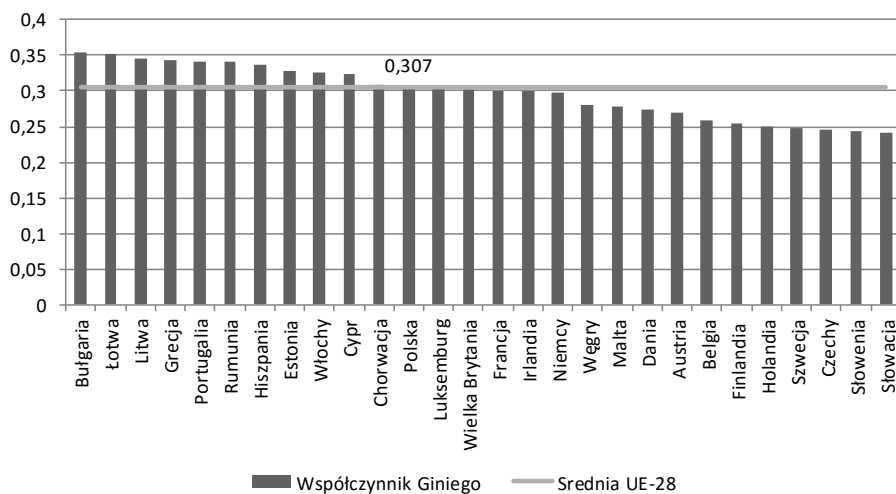
¹¹ Państwa rozwinięte z reguły uzyskują wynik współczynnika Giniego od 0, 20 do 0,40.

nym rankingu znalazła się na dwunastym miejscu, z nieco niższym wskaźnikiem od średniej unijnej, ale dużo wyższym od sąsiadów: Czech, Niemiec, Słowacji.

Rysunek 5. Współczynnik Giniego w krajach Unii Europejskiej w 2013 roku

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy Eurostatu, [http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database:Gini coefficient](http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database:Gini%20coefficient) (Source: SILC) [dostęp 13.04.2015].

Rysunek 6. Nierówność rozkładu dochodów S80/S20 w krajach Unii Europejskiej w 2013 roku

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy Eurostatu, [http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database:S80/S20 income quintile share ratio by sex and selected age group](http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database:S80/S20%20income%20quintile%20share%20ratio%20by%20sex%20and%20selected%20age%20group) (source: SILC) [dostęp 13.04.2015].

Podsumowanie

Dokonując analizy istniejących badań oraz danych statystycznych dotyczących kształtowania się nierówności dochodowych w Polsce oraz w krajach Unii Europejskiej, można sformułować następujące wnioski:

1. Nierówności dochodowe w Polsce mierzone współczynnikiem Giniego nieprzerwanie od 2005 roku maleją – z 35,6% w 2005 do 30,7% w 2013 roku. Również współczynnik zróżnicowania kwintylogowego S80/S20 wskazywał na zmniejszenie zróżnicowań dochodowych.
2. Uwzględniając dane statystyczne Eurostatu, można potwierdzić, że w krajach Unii Europejskiej występują nierówności dochodowe. Gospodarki unijne można sklasyfikować w grupie o małym lub średnim rozwarstwieniu dochodów.
3. Największe nierówności dochodowe w 2013 roku występowały w najmniej zamożnych państwach UE (Bułgaria, Rumunia), państwach bałtyckich (Łotwa, Litwa, Estonia) oraz w krajach południa Europy (Hiszpania, Portugalia, Grecja, Włochy, Cypr).
4. Na tle innych krajów Unii Europejskiej nierówności dochodowe w Polsce kształtują się na poziomie nieco powyżej średniej unijnej.

Literatura

- Allison P., *Measures of Inequality*, „American Sociological Review” 1978, nr 43.
- Avik R., *Zubożała debata o ubóstwie*, <http://csr.forbes.pl/skad-sie-biora-nierownosci-ekonomiczne,artykuly,177148,1,1.html>.
- Budżety gospodarstw domowych za lata 2005–2013*, GUS, Warszawa 2014.
- Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising?*, OECD 2011.
- Domański H., *Metodologia badań nad stratyfikacją społeczną*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2012.
- Kotlarska-Michalska A., *Przejawy marginalizacji i wykluczenia ludzi starych*, w: *Spór o społeczne znaczenie społecznych nierówności*, red. K. Podemski, Seria Socjologia nr 65, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań 2009.
- Kurowska A., *Dynamika nierówności dochodowych w Polsce na tle innych krajów – najważniejsze wnioski z badań i statystyk*, http://ips.uw.edu.pl/pliki/analizyps/analizy_IPS-2_2011_pl.pdf.
- Słownik języka polskiego*, t. 2, PWN, Warszawa 1979.
- Słownik synonimów polskich*, red. Z. Kurzowa, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002.

Zachorowska-Mazurkiewicz A., *Istota nierówności w procesie rozwoju – podejście instytucjonalne*, w: *Współczesne wymiary nierówności w procesie globalizacji*, red. E. Okoń-Horodyńska, A. Zachorowska-Mazurkiewicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011.

Źródła internetowe

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database: Gini coefficient (Source: SILC).

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database: S80/S20 income quintile share ratio by sex and selected age group (source: SILC).

<http://www.pordata.pt/en/Europe/At+risk+of+poverty+rate+before+and+after+social+ransfers-1940-208260>.

INCOME INEQUALITY IN POLAND

Abstract

The paper elaborates on the problem of income inequality in Poland and the European Union. The first part discusses the main trends and directions of research definition of this phenomenon. The second part consisted of an analysis of income inequality based on the three indices – Gini coefficient, income quintile share ratio and the poverty rate (60% of median income). The results confirmed a decrease in income inequalities in Poland Three groups of EU countries. The first includes Finland, Sweden, the Czech Republic and Slovakia and Slovenia – in these countries had the lowest levels of inequality. The second group consists of countries where the level of inequality oscillates around the European average – Luxembourg, Poland, United Kingdom, France and the Netherlands. The highest level of inequality was characterized by Romania, Bulgaria, Latvia, Lithuania and Greece.

Translated by Małgorzata Raczkowska

Keywords: income inequality, income distribution, Gini index

JEL codes: A12, D31, H24, H55